

Titel: Nyeste Beskrivelse over Hun-Cantorernes Udfeyelses-Fest paa den Extraordinaire Flyttetid i deres Gader som skede ved Creti og Pleti, om Natten til den 18de Jan. 1772. [...] Kan af Liebhaveere synges som Jephtas Viise.

Citation: "Nyeste Beskrivelse over Hun-Cantorernes Udfeyelses-Fest paa den Extraordinaire Flyttetid i deres Gader som skede ved Creti og Pleti, om Natten til den 18de Jan. 1772. [...] Kan af Liebhaveere synges som Jephtas Viise.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, Morten Hallager, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_004.pdf (tilgået 08. februar 2023)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Nyeste Beskrivelse over Nun-Cantorenes Udfeyelses-Fest paa den Extraordinaire Flyttetid

i deres Gader,

som skede ved

Creti og Pleti,

om Natten til den 18 de jan. 1772.

Tilligemed den flyttende Skares Begrædelse over at Udfeyelsens Fest ey maatte blive holdet oftere end den ene Nat.

Kan af Liebhabere synges som

Jephtas Viise

Kjøbenhavn 1772,

trykt hos Morten Hallager, boende i store Fiolstrædet.

2

3

1.

Det hændte sig, at der et Sammmenløb blev Af Creti og Pleti paa Gaden.

De hurrende tumlende Dagen bortdrev.

Og løbe omkring udi Staden.

Der Aftenen kom,

De enedes om,

At gjøre sig galne og glade.

2.

Paa Rov og pan Bytte be bøde til Giest, Og det i en Hast blev besluttet.

At de vilde holde Udfeyelses-Fest,

Som mangan en gjorde betuttet.

Hvor det blev bevidst,

De komme tilsidst,

Der Alting af Veyen var puttet.

4

3.

Nu ville vi høre, hvorledes det gik. Hvordan de den Flytning begyndte: Saasnart de den Grille i Hovedet fik,
De stormede til Een, de yndte.

De elskte ham høyt,

Hans Værelser drøyt

Sit Elskovs Beviis de forkyndte.

4.

Den gode Mand havde det ypperlig fat: Grev Struensees Yndling han kaldtes. Men da Monsieur Greven i
Fængsel var sat, Hans Gaard til en Prøve udvaldtes.

At vise hver Giest,

Udfeyelsens Fest,

Den derfor med Grumhed anfaldtes.

5. Som Katte de klavrede op og rev ned. Og flyttede alt ud af Huset.

De slæbte med Møbler og Klæder afsted. Og om i hvert Hjørne blev snuset.

Der Frakker og var.

To Skilling et Par,

Blandt Hoben, som sused og bused.

5

6.

Udfeyelsens Fest var det selsomste Spil, Som nogen har hørt af at sige.

Alt hvad de fik fat paa, de egned sig til, Og ventede at rane sig rige.

De tog med Gevalt,

Og falbøde alt:

Saa Marked der holdtes tillige.

7.

De Porte og Dørre afløfted, borttog Dragkister, Chatouller og Senge;

De feyede ud i hver eneste Krog,

Og rensede Huset faa længe,

Til ikke en Fier I Huset var meer.

De var ubehøvlede strænge.

8.

Top Daler var Prisen paa Kaklovne da; Alt Øvrigt i Forhold med samme.

Der spurgtes ey om, hvor de havde det fra; Og ingen dem torde udskamme.

Hvert Jomfrue-Cantor Nu gruede for,

Den Ulykke skulde det ramme.

6

9.

Nat-Nymfernes Hierter da klappet vist har, Paa Timen dem meldtes af Rygtet,
At han, der for dem ret som Hovedet var,
Ey meer af vor Pøbel blev frygtet.

De forud nu faae,

Det vilde saa gaae

Med hvert et Huus, som var berygtet.

10. Spar-Bonde, Klør-Bønde, Betrækker og fler Som Kiendere selv veed at nævne,
Bestyrees og daaner ved dette, som skeer.

De raaber: Hvo vil os nu hævne?

Hielp, Struensee! nu!

Som kom os ihu!

Fy, Du er ey værd meer at nævne.

11.

Skali vi saa medhandlet, fordi at Du faldt? Ak see! der staaer Skaren for Døren!

De feyer alt ned! — Hey, hør Vægter! Gevalt! Ney, Vægteren har ingen Øren.

Hvor skal vi flye hen?

Er ingen vor Ven?

Vi stakkels elendige Børen!

7

12.

Vi ere i Flugten; vor Frihed er endt! Vor Frækhed og Dristighed straffes.

Vist Pøblen af nogen mod os er udsendt» Men mon Bi dog reent skal afskaffes? Ney! stilles tilfreds!

I ey allesteds

Af Udftyer-Næverne træffes

13.

Det Pøbelens egen Hævngierrighed var Af Glæde for Struensee sattes,

Som mægtig blev alle Nat-Nymfers Forsvar; Og gid det dem altid maa fattes!

Hvo skulde vel troe,

Her boede i Roe

Saa mange af dem, som her skattes.

14.

Men Flytterne klager og giver sig sterk, For de ey paa ny maae begynde,

At fuldføre deres Udfeyelses-Verk,

Og flere sin Afsked forkynde,

Mod hvert Hun-Cantor,

Som end er i Flor,

De brænder af hæftigste Brynde.

8

15.

O maatte Vi bare! De prøver derpaa. Men saadant et Opløb bør hemmes.

Man kan vel desuden Nat-Nymferne naae, Som aldrig saa hemmelig giemmes.

Jo god Politie Kan gjøre os frie,

De her ey paa nye skal forfremmes.

16.

Saaledes Udfeyelses-Festen blev holdt, Den andre har ogsaa beskrevet.

Nok Omsnak og Uroe den haver forvoldt,

Og nok giennemheglet er blevet.

Rat-Nymfernes Flok

Ydmygedes nok

For det de har hidtil bedrevet.